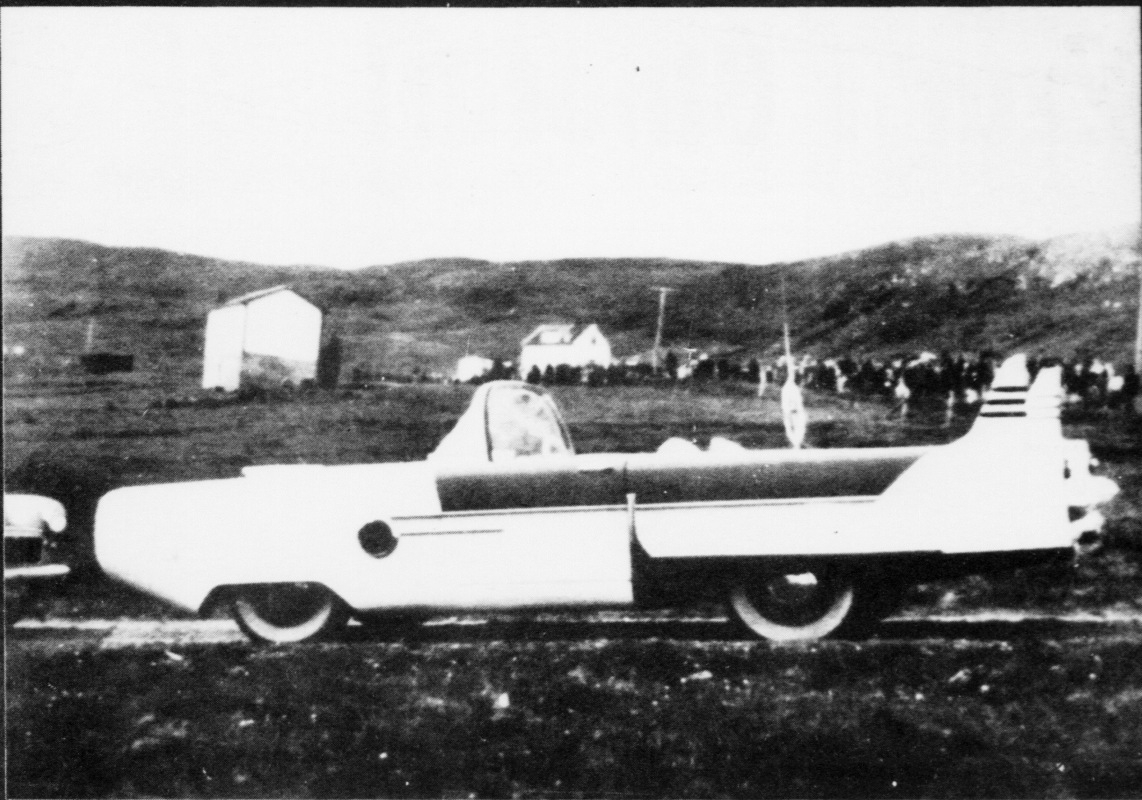

- Nei, hann er ikki til longur. Sporini eru horvin í Oslo.

Soleiðis svaraði Almar Nordhaug, tá vit í vikuni ringdu til hansara í Noregi og spurdu hann, um bilurin, hann gjørdi í Havn fyri góðum triati árum síðani, er til enn.

Almar hevði bilin við sær til Noregs og koyrði í honum har nøkur ár, heldur hann seg minnst. Men so var ein bilasøluumaður í Ålesund, sum so fegin vildi hava bilin frá honum. Og at enda játtaði hann og býtti hann um við ein Studebaker.

- Tivverri, má eg siga nú. Eg vildi fegin viljað havt bilin nú.

HORVIN Í OSLO

Seinasta, Almar veit um bil sín, er, at hann stóð sum prýði inni í einum møblahandli í Oslo. Men hesin handil er givin fyri nógvum árum síðani og hvat tá varð av bilinum, veit Almar ikki.

Nú sær hann bara bilin á myndum í norskurum bløðum. Skrivað verður

um hann av og á fyri einum átta-tíggju árum síðani, fregnaðist onkur um hann í stóra viku-blaðnum "Vi Menn". Og tað eru ikki meira enn tvey ár, síðani hann varð nevndur í einum bilblaði.

TAÐ BAR TIL

Almar Nordhaug, sum júst er fyltur 70 ár og hevur handil og campingpláss á Moldeleiðini í Noregi, var í Føroyum hált triðja ár miðskeiðis í fimtiárunum fyri at byggja Tunnuvirkid yviri við Strond í Havn. Vit fingud eitt hugnaligt telefonprát við hann mikudagin um bilin, sum hann gjørdi saman við føroyskum handverkarum. Hugskotið kom knappliga, sigur hann. Teir vóru nakrir, sum eitt kvöldið prátaðu um bilar. Teirra millum vóru menn, sum fingust við bilar og dámdu væl bilar.

Men ber til at gera bilar í Føroyum? Teir flestu hildu ikki. Men Almar og kanska onkur við honum vóru ikki samdir. Og fyri at prógva, at tað bar til gera bilar í Føroyum, fór hann sjálvur til verka.

- Stjórin hjá Wentzel

Petersen segði, eg skuldi fáa ein Vauxhall, kundi eg gera ein bil. Og so var onki annað at gera hjá mær enn at taka av.

Og tað bar til.

TÓK EITT ÁR

Almar greiðir frá, at teir arbeiddu upp á bilin um kvøldarnar. Teir brúktu rammuna, undirvognin og motorin úr Vauxhall'inum. Plátur keypti hann úr Danmark. Plátuarbeidið kundi ikki vera ov tøf, tí teir høvdu ikki møguleika at fáa tær valsaðar. Pláturnar eru bara boygdar ein veg. Lutir at prýða bilin við, keypti hann í bilhandlunum í Havn.

Almar heldur, tað tók teimum eitt ár at gera bilin. Og fyrsta ferðin var av Tunnuvirkinum niðan til Sjóneikarhúsið og út aftur á Tunnuvirkid. Hetta var ein ferð fyri myndugleikarnar, sum skuldu góðkenna bilin. Tað gjørdi teir og bilurin fekk nummarplátur, Fø 307.

Almar minnst ikki nú, hvussu nógv bilurin kostaði at gera.

- Vit høvdu hetta sum ítriv og arbeiðsløn var tí ongin. Tað var ikki biligt

kortini, men eg var gamal drongur, so eg hugsaði ikki so nógv um pengarnar, sigur Almar læandi.

HEIM AFTUR

Bilurin, sum var hvitur og reyður, koyrði ikki so leingi í Føroyum. Almar tók hann við sær, tá hann fór heim aftur til Noregs. Hann fór við Tjaldri til Keyptmannahavnar og høddi við skipi til Oslo.

Í Noregi vakti bilurin ikki minni ans enn í Føroyum.

- Tá eg setti hann onkra staðni í býnum og fór inn á skrivstovu ella í handlar, mundi eg ikki sloppið av stað aftur, tí so stór mannfjöld var savnað uttan um bilin.

Almar sigur, hann koyrði í bilinum um summarid. Um veturin stóð hann inni.

TÓNLEIKUR

Bilurin hjá Almar Nordhaug var framman fyri samtid sína. Hann hevði til dømis fyra streymstyrkir, 6, 12, 24 og 220 volt. 220 volt, tí hann hevði bæði bandspælara, Philips, og útvarpstól. Og ikki færri enn fyra hátal-

arar, tveir uttaná, framman og aftan, og tveir inni. Hann hevði stór blunkljós á síðunum og ljós var eisini í antennufótinum.

Stórir var bilurin, fimm metrar langur og góðar tveir breiður. Men hann var ikki so góður at koyra, sigur Almar. Hann var í so tungur fyri undirvognin. Hann hevði 60 - 70 hestar og mesta ferðin var í hvussu so er 100 km/t, minnst Almar.

VILJI OG HUGFLOG

Almar Nordhaug hevur ikki verið í Føroyum aftur, men kundi væl hugsað sær at komið higar og sæð, hvussu nú sær út her.

Hann hevur ikki gjørt aðrar bilar enn henda eina. Men nú á gamalsaldrinum er hann farin at hugsa um at byrja aftur við hesum sjáldasama ítrivi.

Fryntligi norðmaðurin, sum prógvaði, at tað ber til at gera bilar í Føroyum, hevur hesa lívsspek:

- Er vilji og eisini hugflog ber næstan alt til. Tað visir lívið okkum í síni heild.

Bilurin var stórir. Gronin á einum Morris Minor sæt uttast til vinstru at samanbera við.

Myndin er tikin úti við Velbastaðvegin, har kappriðingin plagdi vera fyrr. Bilurin er opin, men Almar sigur, hann hevði eina kúpu úr plexiglasi at seta oman á hann.